

Diplomová práce Jitky Kopřivové Orffův Schulwerk v přípravných odděleních dětských sborů
Posudek vedoucího práce

Téma diplomové práce Jitky Kopřivové zcela logicky vyplynulo z bipolárního zaměření jejího dosavadního studia. Slučuje v sobě profesionální sbormistrovskou přípravu na Pedagogické fakultě UK v Praze a studium na Orffově institutu. Diplomantka měla příležitost seznámit se v Salzburgu s principy a praktickou aplikací Orffova Schulwerku do mnohem větší hloubky, než je tomu obvyklé v našem prostředí, a má i praktické zkušenosti s vedením přípravných pěveckých sborů. Svoji úlohu konzultanta jsem proto spatřoval především v metodické pomoci při koncipování struktury práce.

Pokud mám zhodnotit proces vzniku diplomové práce, je třeba konstatovat, že diplomantka byla, především v počáteční fázi, velice flexibilní, pohotově reagovala na mé kritické připomínky a v reakci na ně projevovala značnou míru samostatnosti. Od okamžiku, kdy mi předložila první písemný elaborát, bylo však zřejmé, že nečekaně velký problém bude představovat jazyková rovina. V kapitolách vztahujících se k historii a principům Orffova Schulwerku se projevovala přílišná závislost na německých textech, z nichž autorka přirozeně vycházela. Bohužel se také ukázalo, že nemá upevněny základy české gramatiky a pravopisu a vypěstován cit pro stylistiku spisovné češtiny. I ve finální podobě, po několika korekturách, se v práci objevují pravopisné (interpunkce), gramatické (skloňování zájmena „ono“) i věcné chyby (tleskat rukama a nohama).

Při hodnocení odborné práce je samozřejmě nejdůležitější její obsahová rovina. Z tohoto hlediska nemám zásadní připomínky. Za zajímavou a cennou považuji již 1. kapitolu. Domnívám se, že téma procesu utváření Orffova Schulwerku a jeho základních principů nebylo v české literatuře s takovou důkladností ještě zpracováno. Podle mého názoru se J. Kopřivové podařilo splnit hlavní cíl, tj. prokázat možnost úspěšného využití orffovských principů při rozvoji hudebnosti dětí v přípravných odděleních dětských sborů. Dokladem toho je nejen předložená práce, ale byla jím i první část diplomantčina absolventského koncertu, v němž předvedla výsledky svého působení v přípravných odděleních sboru Pražská kantiléna. Již samotný fakt tématického propojení diplomové práce a absolventského koncertu považuji za mimořádný a domnívám se, že v historii sbormistrovského studia na naší katedře nemá předchůdce. Pozitivně je třeba také hodnotit mimořádnou systematickosti, s níž diplomantka zpracovala veškerou pedagogickou dokumentaci vztahující se k realizaci jejího projektu na ZUŠ, která je součástí obsáhlých Příloh.

Z věcného hlediska mám jen tyto drobné připomínky:

- Lze o Jaques-Dalcrozovi hovořit jako o zakladateli a „otci“ německé rytmiky? (Viz s. 15.)
- Jak máme chápat pojem „elementární hudba“, tj. v Orffově pojetí „hudbu pro všechny“?
- Typologie Orffových nástrojů je interpretována podle V. Poše. Je na Orffově institutu a v německé literatuře tímto způsobem všeobecně chápán rozdíl mezi metalofonem a zvonkohrou? (Viz s. 41.) Srovnej SEDLÁK, F. *Didaktika hudební výchovy na prvním stupni základní školy*. Praha : SPN, 1985, s. 182-184.

Shrnutí:

Práci považuji za obsahově zdařilou a podnětnou. Z pozice vedoucího práce však musím hodnotit nejen předložený výsledný text, ale musím přihlídnout i k procesu jeho vzniku. S ohledem na malou pečlivost a nespolehlivost autorky v závěrečné fázi hodnotím celkový výsledek známkou **dobře**.